

anstaltens Bestyrelser Ret til at anvende nemlig Revselse af indtil 2 Gange 27 Slag af Kat, Tapp eller Riis, saa er denne Bestemmelse ved dette Lovudkast indskrænket til 27 Slag, imedens derimod den meget tvivlsomme Ret, som Bestyrelserne, og navnlig Bestyrelsen for Straffeanstalten her i Kjøbenhavn, vilde have til at anvende Enkeltceller i mere end 15 Dage, naar ikke nærværende Lovudkast bliver i sin Tid antaget, her er bleven fastsat til Anvendelse af 6 Maaneders Enkeltcelle. Lovudkastet indeholder selv en bestemt Antydning af, at Regjeringen foretrækker, at Straffeanstaltens Bestyrelser, hvor det lader sig gøre, anvender Hensættelse i Enkeltcelle istedetfor den hidtil saagodtsom udelukkende anvendte Straf af legemlig Revselse. Mere har man ikke under de nærværende Forhold kunnet gjøre, fordi Straffeanstaltens Indretning endnu ikke tillader, at større Indskrænkning skulde finde Sted i Henseende til legemlig Revselses Anvendelse.

Jeg skal derfor nu gaae over til de enkelte Punkter, som det ærede Udvalg har foreslaaet med Hensyn til Endringer af Udkastet, og det er mig i saa Henseende en Tilfredsstillelse, at jeg overhovedet kan tiltræde disse Forslag, der synes mig at have samme Aand, samme Lendents som selve Udkastet, og som i enkelte Punkter indeholde, som jeg maa anerkjende, virkelige Forbedringer. Jeg skal derfor ikke nærmere gaae ind paa alle de i Afstemningslisten fra 1—7 fremsatte Forslag, men jeg skal kun med Hensyn til Udvalgets Forslag under Nr. 8 tillade mig at bemærke, at, naar det deri er foreslaaet, at der i den Indstilling, der skulde stee efter Udløbet af eet Aar for den Fange, der har været dømt til streng Bevogtning og derefter har været indsat i Enkeltcelle, skulde tillige tages Hensyn til, hvorvidt Fangen efter Bestaffenheden af den Forbrydelse, hvori han har gjort sig skyldig, og det Sindelag, han senere har lagt for Dagen, skulde kunne antages nu at kunne fritages for den strengere Straffegrad, saa troer jeg ikke at det er aldeles nødvendigt, at den her omtalte Bestaffenhed af den Forbrydelse, hvori han har gjort sig skyldig, — udtrykkelig fremhæves; thi det er den Omstændighed, som netop er kommen i Betragtning ved hans Hen-

dømmelse til at sættes under streng Bevogtning. Naar ikke Domstolene fandt, at den begaaede Forbrydelse var af den Bestaffenhed, at han netop ifølge deraf var kvalificeret til at hensesættes under streng Bevogtning, vilde en saadan Clausul ikke være bleven tilføjet i Dommen. Man maa altsaa gaae ud fra — hvilket ogsaa Erfaring tilstrækkeligt viser, — at det kun er i saadanne Tilfælde, hvor Forbrydelsens Bestaffenhed i høj Grad kvalificerer ham til at sættes under streng Bevogtning, at en saadan Clausul bliver tilføjet. Derimod falder det Sindelag, som han under sin Hensættelse i Straffeanstalten har viist, omtrent sammen med Hensynet til Straffeanstaltens Ro og Sikkerhed; thi har han under sin Indsættelse i Straffeanstalten viist et Sindelag, som vilde gjøre det betænkligt at fritage ham for den haardere Grad af Straf, vil det ogsaa være netop af Hensyn til Ro og Sikkerhed i Anstalten, at en saadan Indtrædelse af den mildere Straffegrad vilde være betænkkelig. Det forekommer mig derfor, at ligesom det første Tillæg: Bestaffenheden af den Forbrydelse, hvori han har gjort sig skyldig, ikke er ganske paa sit Sted, fordi det er et Hensyn, som allerede har gjort sig gjældende, netop ved hans Inddømmelse i den strengere Straffegrad, saaledes falder det andet Punkt, som Udvalget har indstillet at skulle komme i Betragtning, nemlig det Sindelag, han har lagt for Dagen under sit Dophold i Straffeanstalten, sammen med Hensynet til Anstaltens Ro og Sikkerhed. Det er iøvrigt, naaget jeg har troet at burde gjøre opmærksom derpaa, efter min Formening mindre væsentligt, om dette det ærede Udvalgs Forslag bliver antaget eller ikke; thi det bliver dog fornemmelig det Sindelag, som Forbryderen har lagt for Dagen eller Hensynet til Straffeanstaltens Ro og Sikkerhed — hvilket falder sammen — der i ethvert Tilfælde vil være det Væsentligste, der vil blive udhævet af Straffeanstaltens Directeur, naar han gjør Indstillingen, og, enten der deri tilføjes Directorens Anskuelse om Bestaffenheden af den Forbrydelse, den Vedkommende har gjort sig skyldig i, eller ikke, vil Justitsministeriet dog fra den Tid, Dommen fastsættes i Sagen, være bekendt med Forbrydelsens Bestaffenhed og vide,